

Op weg naar een goed schriftelijk verslag

5 VALKUILEN

BIJ HET SCHRIJVEN

Scripties, stageverslagen, wetenschappelijke artikels... Telkens je zo'n opdracht

moet maken begin je met goeie moed, maar altijd weer raak je in de knoei.

De boosdoeners zijn enkele vaak voorkomende valkuilen, die ervoor zorgen dat

je geen letter meer op papier krijgt. Welke zijn dat, en hoe omzeil je ze?

VALKUIL 1

Je loopt verloren tussen de informatie

In onze maatschappij komt de informatie langs alle kanten op je af. Het internet is oneindig en biedt sites over alle mogelijke onderwerpen. Bibliotheken

puilen uit met naslagwerken. Digitale televisie laat je toe om programma's te (her)bekijken of om sprekers opnieuw aan het woord te horen. Je begint je zoektocht, maar raakt gaandeweg verloren in dit overaanbod. Je ziet door de bomen het bos niet meer.

TIP: Breng structuur aan

De beste manier om een overzicht te behouden in al deze informatie, is om je onderwerp op te delen in concrete deelgebieden. Voor een grote schrijfpdracht kan dat een inhoudstabel zijn, voor een kleiner werk een opsplitsing in alinea's. Vraag je vervolgens van

ieder deelgebied af waarover dat concreet gaat, en wat je precies wilt vertellen. Bijvoorbeeld: je wilt schrijven over reuma. Daarover is zo veel informatie te vinden, dat je al snel het overzicht zult verliezen. Deel je het onderwerp reuma echter op in de verschillende deelgebieden zoals de oorzaken,

de mogelijke behandelingen en medicijnen, dan verklein je aanzienlijk de hoeveelheid informatie waaruit je kunt zoeken, en kun je veel gericht te werk gaan.

VALKUIL 2

Je onderwerp is te breed

Over bepaalde onderwerpen is zodanig veel te zeggen, dat je wel kunt blijven schrijven. Zo krijg je ofwel een veel te langdradig resultaat waarin je op geen enkel moment tot de kern komt, of je blijft achter met het gevoel dat je de helft niet besproken hebt.

TIP: Baken af

Dergelijke onderwerpen kun je niet samenvatten in een verslag, een scriptie of een artikel. De kunst is dan om te zorgen

voor een duidelijke afbakening. Bijvoorbeeld: je moet een werkstuk maken over diabetes. Alle aspecten van deze ziekte beschrijven is onbegonnen werk, en dus moet je je beperken tot een bepaald onderdeel ervan. Ga je het hebben over de oorzaken van diabetes? Of over de behandeling? En welke behandeling dan precies? Door duidelijk af te bakenen kun je een onderwerp volledig uitspitten en behoed je je tegelijkertijd ook voor valkuil 1. Want door je te beperken tot een bepaald aspect, zul je ook veel minder snel je weg verliezen in het overaanbod informatie.

VALKUIL 3

Je begint meteen te verbeteren

Je begint te schrijven, en van

zodra je een paar zinnen op papier hebt staan, overlees je wat je hebt. Die vind je niet erg goed, en dus begin je ze te herschrijven. Je bent zo gericht op het goed krijgen van die eerste paar zinnen, dat je geblokkeerd raakt. En dan moet je nog al die andere pagina's schrijven...

TIP: Schrijf eerst de hele tekst

Maak je een werkstuk, dan is het beter om gewoon te beginnen schrijven. Laat alles er maar uitvloeien, en trek je niks aan van stroeve zinsconstructies of zelfs van schrijffouten. Pas wanneer je de hele tekst op papier hebt, begin je aan ronde twee. Dat is het moment waarop je zinnen gaat herschrijven, fouten verbeteren en eventueel de structuur nog wat aanpassen.

VALKUIL 4

Je knipt en plakt

Je zoekt informatie op het internet en in naslagwerken, en je houdt alles netjes bij in een overzicht. Eens je daarmee klaar bent, denk je dat ook je werkstuk rond is. Je knipt en plakt alles in een nieuw document, en schrijft er enkele bindtekstjes tussen om er een geheel van te maken. Klaar!

TIP: Wees creatief

Nee, natuurlijk ben je daarmee niet klaar. Om een goede tekst te schrijven, moet je meer doen dan knippen en plakken. De informatie die je hebt gevonden is de basis waarop je verder bouwt. Je baseert je hierop, maar schrijft wel je eigen tekst. Enkel zo kun

Objectief blijven

Sarah Goossens (21) zit in het derde jaar verpleegkunde aan de Katholieke Hogeschool Leuven. Ook zij heeft tips om enkele valkuilen te ontwijken: 'Het moeilijkste vind ik om objectief te zijn, en om niet te oordelen of vooroordelen. Tijdens het schrijven van een stageverslag bijvoorbeeld, word je nogal snel persoonlijk. Dat moet je in de gaten houden, want daardoor kun je het beroepsgeheim schenden of onnodige informatie in het verslag zetten. Ik probeer dat op te lossen door de patiënt achter het verslag even te vergeten en echt objectief en los van mijn gevoel te werk te gaan. Wat ik ook moeilijk vind is de zoektocht naar juiste en betrouwbare bronnen. Op internet vind je hopen informatie, bijvoorbeeld op sites zoals Wikipedia, maar eigenlijk moet je die informatie altijd driedubbel controleren. Ik heb daarom enkele vaste bronnen die ik haast altijd raadpleeg, zoals gezondheid.be. Ook sites van verenigingen en ziekenhuizen zijn interessant. Daarnaast haal ik veel informatie uit onze cursussen – daar kunnen docenten niets op tegen hebben, want het is hun eigen informatie...'

je een vloeiend geheel krijgen. En neem je toch gegevens over, dan is het erg belangrijk om duidelijk te verwijzen naar de bron of naar het originele werk, anders pleeg je plagiaat. ▶

Ook andere bronnen dan internet raadplegen

Lien Broothaers (20) zit in het tweede jaar verpleegkunde aan de Katholieke Hogeschool Mechelen. Ze heeft net haar eerste stageperiode achter de rug, en is dus volop bezig met het schrijven van een stageverslag. 'Vooral het vinden van de juiste informatie kan moeilijk zijn', zegt ze. 'Over de patiënt vind je voldoende in het verpleeg- en medisch dossier, maar voor bijkomende informatie over bijvoorbeeld aandoeningen ben je aangewezen op andere bronnen. Zelf ga ik vaak op zoek op het internet, maar dat heeft twee grote nadelen: er is té veel informatie te vinden, en je bent nooit zeker of het allemaal wel correct is. Om me te verzekeren van de juistheid surf ik vooral naar sites van ziekenhuizen. En om de overloed van het internet te vermijden consulteer ik regelmatig ook andere bronnen. Voor medicatie bijvoorbeeld, kun je in de apotheek het compendium vragen van vorig jaar. Dat bevat alle bijsluiters, en doorgaans krijg je hem gratis mee. Een tweede moeilijkheid vind ik dat iedere stagebegeleider andere eisen stelt. Dat maakt het verwarrend. Ik probeer zijn of haar verwachtingen in te schatten door tijdens de stage al veel aan mijn stageverslag te werken, zodat ik het tussendoor al even kan doorsturen. Dat is ook handig om vragen te stellen als je ergens vastzit.'

Wit-Gele Kruis
Oost-Vlaanderen

“Thuis in Zorg”

Het Wit-Gele Kruis Oost-Vlaanderen is sedert 1937 een vaste waarde in de thuisverpleging.

Elke dag staan onze medewerkers garant voor deskundige en gespecialiseerde zorg van patiënten in hun vertrouwde thuisomgeving.

Daarnaast bieden we ook kwalitatieve dienstverlening aan op vlak van voedingadvies, ziekenoppas, personenalarmering of CO-detectie. We investeren bewust in de uitbouw van referentiegebieden.

*Deze eigentijdse aanpak is enkel mogelijk door het engagement en de teamspirit van ruim 1500 personeelsleden die geïnspireerd worden door onze kernwaarden: **kwaliteit, openheid, vernieuwing en samenwerking.***

Om onze groei te versterken, zoeken we voor onze lokale afdelingen gespreid over gans Oost-Vlaanderen (m/v):

VERPLEEGKUNDIGEN

Functie:

• Je werkt in een team van gemotiveerde verpleegkundigen. • Als thuisverpleegkundige sta je in voor een deskundige en professionele verzorging van jouw patiënten.

Wat bieden we:

• We bieden je werk in eigen regio, gemotiveerde collega's en talrijke ontplooiingsmogelijkheden. • Je krijgt een loon volgens de wettelijke barema's in ziekenhuizen en daarbovenop een groepsverzekering, maaltijdcheques, gsm en een dienstwagen.

Interesse?

Reageer vandaag nog en stuur jouw brief en cv ter attentie van Natalie Cocquyt, coördinator P & O, Jubileumlaan 111, 9000 Gent. Of mail naar jobs@wgkavl.be

Voor vragen kan je telefonisch terecht bij Veronique Dhooghe, tel 09/235 85 88. Of mail naar jobs@wgkavl.be

Voor meer info, surf naar www.wgkavl.be

Onze patiënten zien hun verpleegkundige graag komen.

Zorg dragen voor **je eigen patiënten in je eigen buurt**, is een belangrijke verantwoordelijkheid. Maar je krijgt er veel dankbaarheid en appreciatie voor terug. Gelukkig kan je terugvallen op een hecht team van collega's. Je kan doorgroeien als referentieverpleegkundige in een zorggebied, als gespreksleid(st)er, in het dokters of ziekenhuisproject of het continuïteitsteam.

Of zie je een toekomst als (adjunct)hoofdverpleegkundige wel zitten?

Naast de gangbare barema's biedt het Wit-Gele Kruis een mooi pakket extralegale voordelen.

Sollicitaties & info

Wit-Gele Kruis Limburg, tav. Ingrid Vanweert,
Verantwoordelijke personeel & organisatie
Welzijns-campus Weg naar As 72, 3600 Genk
089/30.08.95 • www.wit-gelekruislimburg.be
solliciteren@limburg.wgk.be

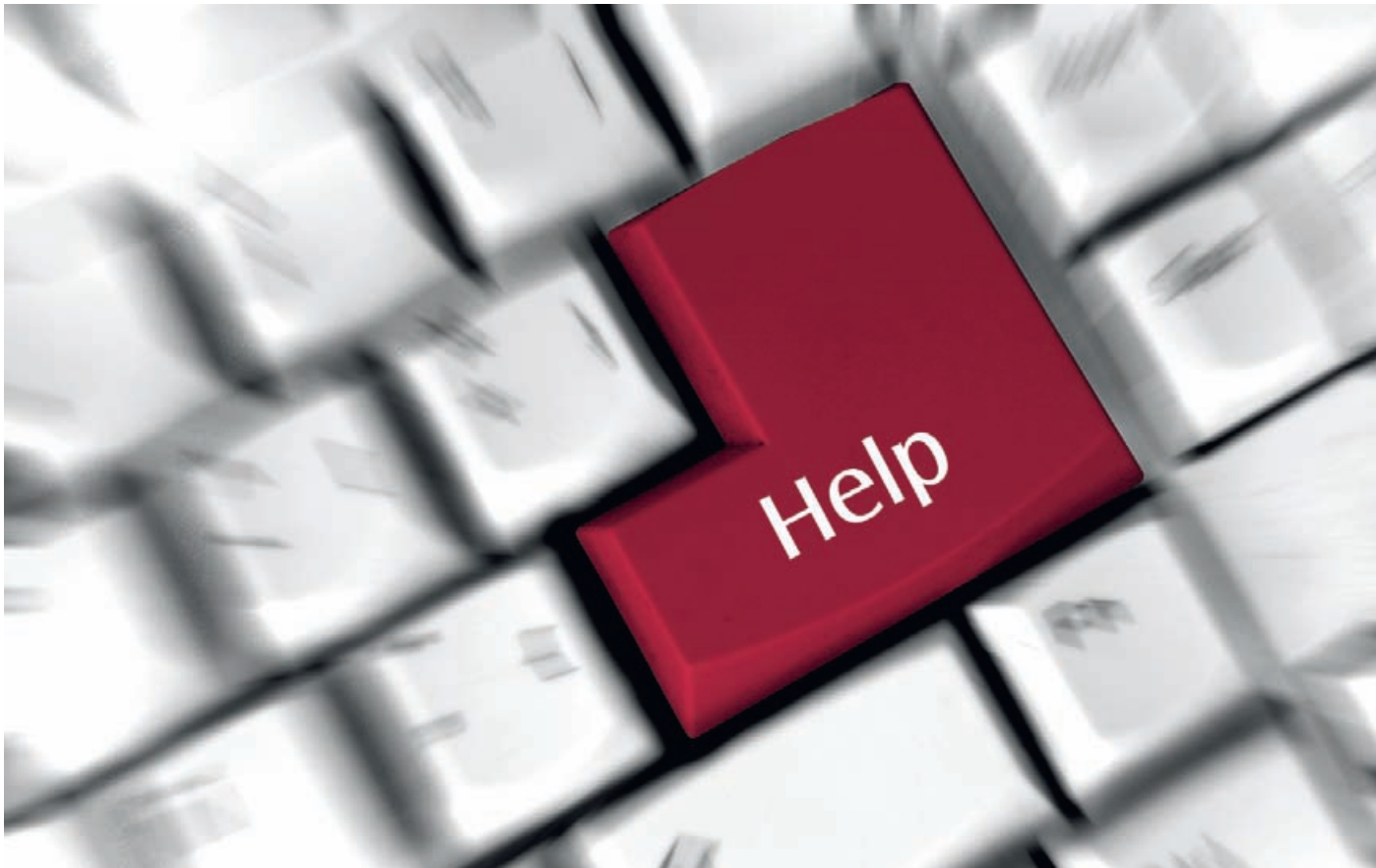

Gratis advertentie

**HELP KINDEREN IN
CONFLICTGEBIEDEN**

WORD LID OP UNICEF.NL

'Ik heb soms last van een writer's block'

Karen Hansen (21) volgt het derde jaar verpleegkunde aan de Katholieke Hogeschool Kempen. Ook zij komt tijdens schriftelijke opdrachten valkuilen tegen: 'Bij het maken van een stageverslag vind ik het moeilijk om niet te 'medisch' te schrijven. Je moet bijvoorbeeld niet uitwijden over een operatie, want dat is vanuit verpleegkundig oogpunt minder interessant. Het is veel beter om je te concentreren op aspecten zoals verzorging en medicatie. Daarnaast heb ik tijdens het schrijven wel eens last van een writer's block: op een bepaald moment krijg ik gewoon geen letter meer op papier. De beste remedie daartegen vind ik om even afstand te nemen, even wat anders te doen en pas na een tijdje weer verder te gaan met schrijven. Ook het onderwerp kiezen vind ik niet altijd makkelijk. We krijgen wel een lijst met suggesties op school, maar die wordt niet vaak aangepast, waardoor je na een tijdje haast elk punt besproken hebt. Dat los ik op door aan de verpleegkundigen op m'n stageplaats te vragen wat hen een interessant onderwerp lijkt. Daarnaast is het niet makkelijk om een goede structuur in je tekst te krijgen. Ik heb daarom een soort basisstructuur opgesteld - een vaste opbouw waar ik al mijn teksten op baseer. Eerst een inleiding met daarin een beschrijving van het onderwerp, dan oorzaken en gevolgen, een verpleegkundig blok, enzovoort. In veel handboeken vind je zo'n basisstructuur terug, die je dan kunt aanpassen volgens je eigen voorkeuren.'

VALKUIL 5

Je tekst is te moeilijk

Je hebt je gedurende enkele weken verdiept in het onderwerp van je tekst, zodat je er intussen heel wat over weet. Voor jou lijkt het intussen allemaal vanzelfsprekend. En dus ga je ook op die manier schrijven. Je legt geen begrippen meer uit en maakt ingewikkelde verbanden. Jij vindt dat nu misschien logisch, maar voor je lezer begin je op deze manier al snel in het Chinees te praten.

TIP: Laat je tekst nalezen

Eens je zelf helemaal bent ingewerkt in je onderwerp, dreigt het gevaar om te 'moeilijk' te beginnen schrijven. Je moet steeds voor

ogen houden dat ook een leek op dit gebied moet kunnen begrijpen waarover je het hebt. Omdat jij intussen geen leek meer bent, is het moeilijk om vanuit diens oogpunt je tekst te schrijven. Laat hem daarom eens nakijken door een buitenstaander - bij voorkeur iemand die helemaal niets van het onderwerp kent. Begrijpt hij je tekst, dan zit je goed, dan is hij voor iedereen verstaanbaar. Begrijpt hij hem niet, vraag dan welke stukken hij precies zo ingewikkeld vond. Die kun je dan gericht gaan herschrijven.